

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/121/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316218505
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4316218505.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Lenky Halmešovej, o žalobe na obnovu konania, ktorú podali žalovaní v spore žalobcu (navrhovateľa): Prvá stavebná sporiteľňa ,a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 33 50 04 proti žalovaným (odporcom) : 1. D. N., nar.X.X.XXXX, bytom XXX XX H. č.XX, 2. X. N., nar.XX.X.XXXX, bytom XXX XX H. č.XX, pôvodne vedenom na Okresnom súde Leviciach pod sp. zn. 6C/79/2014, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 18. októbra 2018 č.k. 11C/292/2016-103, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu žalovaných v 1. a 2. rade na obnovu konania odmieta.

Žalobcovi priznáva voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalovaných v 1. a 2. rade, ktorou sa domáhali obnovy konania vedeného na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 6Ro/55/2014 s poukazom na § 397 písm. a), b) a e) CSP. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v 1. a 2. rade v celom rozsahu.

1.2.V dôvodoch rozhodnutia poukázal na obsah podanej žaloby, v ktorej žalovaní v 1. a 2. rade tvrdili, že dôvodom na podanie žaloby na obnovu konania je skutočnosť, že právoplatný platobný rozkaz č. k. 6Ro/55/2014-19 zo dňa 2.10.2014 vydaný Okresným súdom Levice (ďalej aj " platobný rozkaz") je v rozpore s rozhodnutím Európskeho súdneho dvora. O skutočnosti, že platobný rozkaz je v rozpore s rozhodnutiami Európskeho súdneho dvora sa dozvedeli po tom, čo sa skontaktovali so združením na ochranu spotrebiteľov a následne si prečítali judikatúru Európskeho súdneho dvora (Rozsudok súdu z 27.6.2000, spojené prípady C240/98 a C244/98, Oceáno Grupo Editorial SA a Rozsudok súdu z 21.11.2000, prípad C473/00, Cofidis SA). Následne kontaktovali advokáta a požiadali ho o zastupovanie v podaní žaloby na obnovu konania. V žalobe ďalej tvrdili, že lehotu na podanie žaloby na obnovu konania dodržali. Zdôraznili, že v rozpore s uvedenými rozhodnutiami Európskeho súdneho dvora im súd neposkytol ochranu ani pred viacerými neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ktoré obsahuje ich spotrebiteľská zmluva a ktoré sú od počiatku neplatné. Podľa európskeho práva im súd ex offa má poskytnúť ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a naplniť čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Súď mal v zmysle ustanovenia § 172 ods. 9 O. s. p. ex offa preskúmať prijateľnosť zmluvných podmienok a mal vydať platobný rozkaz, len ak by existencia neprijateľných zmluvných podmienok nebola preukázaná. Vytýkali súdu, že neskúmal prijateľnosť zmluvných podmienok a svojim konaním - vydaním platobného rozkazu odňal žalobcom možnosť riadne konať pred súdom, predkladať rozhodnutia, dôkazy, čo je dôvodom na obnovu konania podľa ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p..

1.3.Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 397, § 400, § 403 ods. 1,2, § 404, § 410, § 414, § 398 CSP, ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru,

že skutočnosti uvádzané žalovanými v 1. a 2. rade, ktorými žalovaní chceli preukázať, že Zmluva o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, nepredstavujú skutočnosti, ktoré bez svojej viny nemohli žalovaní v 1. a 2. rade použiť v pôvodnom konaní. Okresný súd Levice pri vydaní platobného rozkazu mal možnosť oboznámiť sa s predmetnou Zmluvou o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, ako aj s odstúpeniami od tejto Zmluvy a so Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, keďže tieto boli v uvedenom konaní pod sp. zn. 6C/79/2014 k návrhu Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. na vydanie platobného rozkazu pripojené. Konštatoval, že žalovaní v 1. a 2. rade mali možnosť proti platobnému rozkazu podať odpor s odôvodnením vo veci samej, v ktorom mohli uviesť všetky skutočnosti, pre ktoré považujú za neprijateľné zmluvné podmienky v Zmluve o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere. Žalovaným v 1. a 2. rade boli už v čase podania odporu známe dohodnuté zmluvné podmienky v uvedenej Zmluve o medziúvere, stavebnom - spotrebiteľskom úvere a v podanom odpore mohli poukázať aj na nimi uvádzané rozhodnutia Európskeho súdneho dvora z 27.6.2000 (spojené prípady C240/98 a C 244/98) a z 21.11.2000 (prípady C473/98), ktoré už boli vydané, zverejnené. Zdôraznil, že žalovaní v 1. a 2. rade v podanej žalobe na obnovu konania neuviedli žiadne skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré by bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní a neuviedli ani dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. Žalobu na obnovu konania ani nepodali z týchto dôvodov v subjektívnej trojmesačnej lehote, ktorá najneskôr začala plynúť od dňa nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Levice č. k. 6C/79/2014-48 zo dňa 19.3.2015 o odmietnutí odporu v spojitosti s Uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/620/2015-75 zo dňa 31.8.2015, t.j. od 27.10.2015, keď dôvody obnovy konania mohli uplatniť prvýkrát. Z uvedeného dôvodu už neposudzoval, či by tieto skutočnosti rozhodnutia, dôkazy, mohli privodiť pre žalovaných v 1. a 2. rade priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Konštatoval, že žalobe na obnovu konania z dôvodov podľa § 397 písm. a), b) CSP nie je preto možno vyhovieť.

1.4. Súd prvej inštancie ďalej v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalovaní v 1. a 2. rade podali žalobu o obnovu konania aj s poukazom na ust. § 397 písm. e) CSP dôvodiac tým, že platobný rozkaz Okresného súdu Levice zo dňa 2.10.2014 č.k. 6Ro/55/2014-19 je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, a to s rozsudkom Európskeho súdneho dvora (ďalej aj "ESD") z 27.6.2000, spojené prípady C240/98, a C244/98 Oceano Gruppo Editorial SA a s rozsudkom súdu z 21.11.2000, prípad C473/00, Cofidis SA. Konštatoval, že podľa § 404 písm. c) CSP, Civilný sporový poriadok pripúšťa, aby bola žaloba na obnovu konania podaná z tohto dôvodu aj po uplynutí objektívnej lehoty 3 rokov po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia z taxatívnych dôvodov, avšak za predpokladu, že ostane naďalej zachovaná subjektívna trojmesačná lehota podľa § 403 ods. 1 CSP. Podľa § 403 ods.1 CSP žalobu na obnovu konania aj z tohto dôvodu možno podať v subjektívnej trojmesačnej lehote, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt mohol (vzhľadom na prihliadnutie na všetky okolnosti a pomery) dozvedieť o dôvode obnovy konania, resp. je stanovený subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaní v 1. a 2. rade na pojednávaní uviedli, že považujú za začiatok plynutia trojmesačnej subjektívnej lehoty moment, kedy sa dozvedeli o dôvodoch obnovy konania, ktoré v žalobe na obnovu konania uviedli, a to niektorý deň v októbri 2016, od právničky. Uviedli, že keď sa dozvedeli, že Krajský súd zamietol ich odpor, snažili sa nájsť riešenie a právnička im vysvetlila možnosť podať žalobu na obnovu konania. Žalovaní v 1. a 2. rade žalobu na obnovu konania podali na súd 11.11.2016.

1.5. Súd prvej inštancie poukázal na to, že rozsudok ESD v spojených prípadoch C-240/98 až C-244/98 Oceano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero zo dňa 27. 06. 2000 bol uverejnený v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 21. 10. 2010, rozsudok ESD vo veci C-473/00 Cofidis SA proti Jean-Louis Fredout zo dňa 21. 11. 2002 bol uverejnený v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 11. 01. 2003. Uvedené rozhodnutia ESD boli vydané už v čase pred vydaním predmetného platobného rozkazu. Rovnako už v čase vydania platobného rozkazu platila i právna úprava, týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku a tiež v platnosti bol zákon o spotrebiteľských úveroch, zák.č.129/2010 Z.z.. Úplné znenie rozsudkov Súdneho dvora je v slovenskom jazyku uverejňované v Zbierke súdnych rozhodnutí od 01. 05. 2004 a elektronické znenie Úradného vestníka EÚ v slovenskom jazyku, ktoré je bezplatne dostupné každému prostredníctvom webovej stránky (<<<http://eur-lex.europa.eu/oj/direct-access.html?locale=sk>>>) tiež po dátume 01. 05. 2004. Pokiaľ i rozsudky Súdneho dvora EÚ vydané pred 01. 05. 2004, t.j. pred vstupom Slovenskej republiky do Európskej únie, neboli preložené do slovenského jazyka, takmer každé ďalšie rozhodnutie Súdneho dvora o výklade Smernice 93/13/EHS sa na rozsudky vo veci C-240/98 a C-473/00 odvoláva a ich cituje v podstatných častiach. Obdobne sa uvádzajú i v mnohých rozhodnutiach všeobecných súdov SR, či Ústavného súdu SR, ktoré sú v slovenskom jazyku voľne dostupné najmenej od roku 2010, najmä na webových

stránkach pre spotrebiteľov a tiež na stránke Ministerstva spravodlivosti SR www.justice.gov.sk <<http://www.justice.gov.sk/>>.

1.6. Podľa názoru súdu prvej inštancie prihladnuc na ust. § 2 ods. 1 zák. č. 416/2004 Z.z. o Úradnom vestníku Európskej únie platí, že momentom zverejnenia rozsudkov Súdneho dvora EÚ ako právnych aktov, ktoré sa uverejňujú v ňom, platí aj právna domnienka vedomosti všetkých dotknutých subjektov o týchto rozhodnutiach, ktorá je nevyvrátiteľná. Vzhľadom na čas zverejnenia takýchto rozhodnutí v Úradnom vestníku EÚ, resp. uplynutím 20. dňa od ich zverejnenia, sa tak stávajú záväznými pre každú fyzickú a právnickú osobu, ktorý prístup je i v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi zo zásady právnej istoty. Z uvedeného dôvodu prijal záver, že žalovaní v 1. a 2. rade nedodržali trojmesačnú subjektívnu lehotu na podanie žaloby na obnovu konania plynúcu odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Levice č. k. 6C/79/2014-48 zo dňa 19.3.2015 o odmietnutí odporu v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/620/2015-75 zo dňa 31.8.2015, t.j. plynúcu od 27.10.2015. Zdôraznil, že už v čase vydania platobného rozkazu existovala relevantná právna úprava, týkajúca sa Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a na ňu nadväzujúca rozsiahla judikatúra Súdneho dvora i všeobecných súdov, boli už vydané rozhodnutia ESD, na ktoré žalovaní odkazujú, a preto žalovaným v 1. a 2. rade nič nebránilo sa ich dovolávať už pri podaní odporu proti platobnému rozkazu, resp. uplatniť dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. e) CSP v lehote troch mesiacov od 27.10.2015 na súde žalobou o obnovu konania. Zdôraznil, že dôvod obnovy konania žalovaní v 1. a 2. rade uplatnili až 11.11.2016 podaním žaloby na obnovu konania na súde, teda oneskorene. Zohľadnil tiež, že v prejednávanej veci nejde o rozhodnutia ESD, o ktorých by sa žalovaní v 1. a 2. rade mohli a mali dozvedieť len v októbri 2016, ako to uviedli, keďže ide o rozhodnutia, ktoré boli vydané už skôr a boli aj zverejnené vyššie uvedeným spôsobom. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, a žalobcoví, ktorý mal úspech vo veci priznal nárok na ich náhradu proti žalovaným v 1. a 2. rade v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podali písomne v zákonnej lehote odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade, ktorí navrhli, aby odvolací súd vyhovel žalobe a povolil obnovu konania. Bránili sa tým, že predmetný návrh je podaný včas aj s poukazom na § 403 ods. 2 CSP. Žalovaní v 1. a 2. rade uviedli, že o neprijateľných podmienkach sa dozvedeli až na základe posúdenia predmetnej zmluvy Komisiou na ochranu spotrebiteľa z MS SR. Žalovaní sú si vedomí toho, že stanovisko je len odporúčaním a vyjadruje právny názor, ktorý nemá všeobecne záväzný právny charakter, avšak až na základe toho posúdenia mali dôvod na obnovu konania, pretože sa dozvedeli o nových skutočnostiach, ktoré dovtedy neboli známe. Vytýkali súdu prvej inštancie, že v čase pôvodného konania nepreskúmal neprijateľnosť zmluvných podmienok a rozhodol iba na základe skutočností tvrdených Prvou stavebnou sporiteľnou, a.s., inak by vo veci nebol vydaný platobný rozkaz. Žiadali zohľadniť, že žalobca postupoval bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Porušil spotrebiteľské práva najmä tým, že v zmluvách použil neprijateľné podmienky.

3. K odvolaniu žalovaných v 1. a 2. rade sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že zo strany žalovaných nebola splnená základná zákonná podmienka na pripustenie obnov konania spočívajúca v dodržaní subjektívnej lehoty. Zdôraznil, že žalovaní vo svojom odvolaní opakovane poukazujú na neprijateľnosť zmluvných podmienok, avšak žiadnym spôsobom nekonkretizujú aké podmienky považujú za neprijateľné. Podľa názoru žalobcu Zmluva o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.04.2011 obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti platné a účinné v čase jej uzatvorenia. Absenciu neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o úvere je možné podporiť aj skutočnosťou, že Okresný súd Levice ako miestne a vecne príslušný súd vydal platobný rozkaz, a to po riadnom preskúmaní zmluvných podmienok. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedené pod sp. zn. MCdo 9/2012, 4Cdo 283/2009, 5Cdo 30/2010 a 6Cdo 1/2012.

4. K vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadrili žalovaní, ktorí navrhli, aby súd povolil obnovu konania, pretože nimi uvádzané uvedené dôvody na obnovu konania sú relevantné. Žiadali zohľadniť, že žalobca považuje odvolanie žalovaných za účelové, ktorým sa snažia iba oddialiť plnenie povinností uložených im platobným rozkazom zo dňa 02.10.2014, sp. zn. 6Ro/55/2014, čo oni nikdy netvrdili a neuvádzali. Bránili sa tým, že až po vydaní platobného rozkazu sa žalovaní dozvedeli o dôležitých a nových skutočnostiach, o ktorých vôbec nevedeli v čase, keď bol platobný rozkaz vydaný. Opätovne vytýkali súdu prvej inštancie, že v čase pôvodného konania nepreskúmal neprijateľnosť zmluvných podmienok a rozhodol iba na základe skutočností tvrdených Prvou stavebnou sporiteľnou, a.s., inak by vo veci nebol vydaný platobný

rozkaz. Pri hodnotení zmluvných podmienok v zmluve o úvere, mal súd prihliadnuť najmä na okolnosť, že podmienky predformuloval profesionál - žalobca, ktorý má povinnosť odbornej starostlivosti.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

6. Podľa § 403 ods. 1 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

7. Podľa § 403 ods. 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

8. Podľa § 404 CSP za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak a) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený, b) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, alebo c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

9. Podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná oneskorene,

10. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalovaní v 1. a 2. rade dňa 11.11.2016 doručili súdu prvej inštancie žalobu na obnovu konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Levice sp. 6C/79/2014. Z obsahu spisu vedeného na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 6C/79/2014 vyplýva, že súd prvej inštancie vydal dňa 2.10.2014 č. k. 6Ro/55/2014-19 platobný rozkaz. V platobnom rozkaze súd žalovaný v 1. a 2. rade D. a X. uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi Prvej stavebnej spoločnosti, a.s., Bratislava spoločne a nerozdielne sumu 19 707,04 eur, 6,69 % ročne úrok za úver zo sumy 18 781,49 eur od 3.4.2014 do zaplataenia, 5 % ročne úrok z omeškania zo sumy 19 707,04 eur od 3.4.2014 do zaplataenia alebo v tej istej lehote podať odpor s odôvodnením vo veci samej na tomto súde. Žalovaný v 1. a 2. rade uložil povinnosť do 15 dní od dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 1182,- eur. Proti tomuto platobnému rozkazu žalovaní v 1. a 2. rade podali odpor. Uznesením zo dňa 19.3.2015 č. k. 6C/79/2014-48 Okresný súd Levice odpor žalovaných v 1. a 2. rade odmietol s poukazom na to, že podaný odpor neobsahuje odôvodnenie vo veci samej. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade. Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a to uznesením zo dňa 31.8.2015 č. k. 8Co/620/2015-75. Uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 6C/79/2014-48 zo dňa 19.3.2015 v spojitosti s Uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/620/2015-75 zo dňa 31.8.2015 nadobudlo právoplatnosť dňa 26.10.2015.

11. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne postupoval, keď sa najskôr dôsledne zaoberal tým, či žalovaní v 1. a 2. rade podali žalobu v trojmesačnej subjektívnej lehote v zmysle ust. § 403 ods. 1 CSP. Z obsahu podanej žaloby nie je možné s určitosťou zistiť dátum, kedy sa žalovaní o dôvode, pre ktorý sa domáhajú obnovy konania dozvedeli a to napriek tomu, že ust. § 406 CSP výslovne uvádza, že v žalobe na obnovu konania je strana sporu povinná uviesť skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je včas podaná. Splnenie subjektívnej trojmesačnej lehoty žalovaní odôvodnili len tým, že sa o dôvode obnovy konania dozvedeli potom, keď sa skontaktovali so združením na ochranu spotrebiteľov a následne si prečítali judikatúru Európskeho súdneho dvora a kontaktovali advokáta. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 03.07.2018 (č.l. 85 spisu) vyplýva, že o dôvode obnovy konania sa žalovaní mali dozvedieť v októbri 2016, kedy ich informovala ich právnička. V žalobe žalovaní tiež tvrdili, že v podanej žalobe preukázali dôvody na povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 397 písm. a/, b/ a e/ CSP. Bolo však povinnosťou žalovaných preukázať aj to, že žalobu podali v lehote troch mesiacov, odkedy mohli dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď mohli dôvody na obnovu konania uplatniť. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovaní v tomto smere neunesli dôkazné bremeno a záver súdu prvej inštancie v tom, že podali žalobu na obnovu konania po uplynutí 3 mesačnej subjektívnej lehoty a teda oneskorene je správny a odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožnil. Dôsledkom oneskoreného podania žaloby je odmietnutie žaloby na obnovu konania (§ 413 ods. 1 písm. a/CSP). Súd prvej inštancie po zistení, že žalovaní podali žalobu na obnovu konania po márnom uplynutí 3 mesačnej subjektívnej lehoty mal správne žalobu na obnovu konania odmietnuť, preto odvolací súd potom, čo dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vec právne posúdil z hľadiska uplynutia 3 mesačnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a v zmysle ust. § 413 ods. 1 písm. a / CSP žalobu na obnovu konania odmietol ako oneskorene podanú.

12. V zmysle ust. § 403 ods. 1 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Podmienkami prípustnosti každej žaloby na obnovu konania sú: spôsobilý predmet, voči ktorému návrh smeruje, zákonný dôvod obnovy, o ktorý sa návrh musí opierať, lehoty, počas ktorých musí byť žaloba na obnovu konania podaná, osoba spôsobilá k podaniu žaloby, osobitné náležitosti žaloby na obnovu konania a príslušnosť súdu na prejednanie žaloby na obnovu konania. Splnenie, resp. nesplnenie týchto podmienok, je súd povinný skúmať z úradnej moci. Zákonná úprava obnovy konania platná a účinná dobe podania žaloby žalobcami v ust. 403 CSP rozoznáva subjektívnu a objektívnu lehotu, v ktorých bolo potrebné podať žalobu na obnovu konania. Subjektívna (trojmesačná) lehota sa počíta odo dňa, keď sa ten, kto navrhuje obnovu konania sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Objektívna (trojročná) lehota sa počíta od právoplatnosti rozhodnutia, pričom v prípadoch taxatívne vymenovaných v ust. § 404 CSP za súčasného splnenia podmienok uvedených v ust. § 403 ods. 1 CSP je možné žalobu na obnovu konania podať aj po uplynutí objektívnej trojročnej lehoty. Subjektívna 3 mesačná lehota aj v tomto prípade musí byť dodržaná.

13. Čo sa týka posúdenia 3 mesačnej subjektívnej lehoty táto lehota sa počíta odo dňa, keď sa ten, kto navrhuje obnovu konania sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žalovaní uviedli, že sa o dôvode na obnovu konania dozvedeli v októbri 2016 od ich právničky. V závere podanej žaloby tvrdili, že vo veci sú splnené dôvody na obnovu konania podľa § 397 písm. a/ , b/ a e/ CSP. Podľa ich názoru všetky tieto zákonné dôvody na povolenie obnovy konania sa vzťahujú na ich prípad, pretože právoplatný platobný rozkaz Okresného súdu Levice zo dňa 02.10.2014 vydaný pod sp. zn. 6C/79/2014 je v rozpore s rozhodnutím Európskeho súdneho dvora, o čom sa dozvedeli niekedy v októbri 2016. Od tejto doby podľa ich názoru začala plynúť 3 mesačná subjektívna lehota na podanie žaloby, pričom žalobu doručili súdu prvej inštancie dňa 11.11.2016, teda včas.

14. Ako je už vyššie uvedené s týmto záverom žalovaných sa odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nestotožňuje. V čase vydania platobného rozkazu t.j. dňa 02.10.2014 a plynutia lehoty na podanie odporu odporcami, ktorým bol platobný rozkaz doručený dňa 14.10.2014 už boli rozhodnutia Súdného dvora Európskej únie, na ktoré žalovaní poukazujú vo svojom návrhu na obnovu konania, zverejnené v úradnom vestníku, ako aj v Zbierke súdnych rozhodnutí Súdného dvora (pričom tieto sú pre Slovenskú republiku právne záväzné už od 1. mája 2004, keď sa Slovenská republika stala členským štátom Európskej únie), mohol sťažovateľ objektívne túto skutočnosť namietat' už v odpore, pretože o nich mohol objektívne vedieť. Ide o rozsudky Európskeho súdneho dvora z 27.6.2000, spojené prípady C240/98, a C244/98 Oceano Gruppo Editorial SA a s rozsudok súdu z 21.11.2000, prípad C473/00, Cofidis SA.

15. Správne súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku poukázal na to, že rozsudok ESD v spojených prípadoch C-240/98 až C-244/98 Oceano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero zo dňa 27. 06. 2000 bol uverejnený v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 21. 10. 2010, rozsudok ESD vo veci C-473/00 Cofidis SA proti Jean-Louis Fredout zo dňa 21. 11. 2002 bol uverejnený v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 11. 01. 2003. Uvedené rozhodnutia ESD teda nesporné boli vydané a zverejnené už v čase pred vydaním predmetného platobného rozkazu. Taktiež správne zohľadnil, že v čase vydania platobného rozkazu bola účinná právna úprava, týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v Občianskom zákonníku a v zák.č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. O rozsudkoch ESD, na ktoré žalovaní poukazujú sa teda objektívne mohli dozvedieť v čase ich zverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie a tento dôvod mohli uplatniť po doručení platobného rozkazu v podanom odpore proti platobnému rozkazu, čo neurobili. Napokon uznesenie Okresného súdu Levice zo dňa 19.03.2015, ktorým súd odmietol odpor odporcov nadobudol právoplatnosť dňa 26.10.2015 a v prípade počítania 3 mesačnej subjektívnej lehoty od tohto dátumu by žalovaní museli žalobu na obnovu konania podať najneskôr do 26. 01.2016. Keďže žalovaní žalobu na obnovu konania podali až dňa 11.11.2016 je zrejmé, že tak urobili po márnom uplynutí 3 mesačnej subjektívnej lehoty. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné ich žalobu podľa § 413 písm. a/ CSP ako oneskorene podanú odmietnuť.

16. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že plynutie subjektívnej 3 mesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania posúdil odvolací súd v súlade s Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. mája 2017 č.k. III. ÚS 345/2017-47, pričom v bode 19. tohto uznesenia sa Ústavný súd Slovenskej republiky stotožnil s právnym názorom krajského súdu v tom: „že ak bol platobný rozkaz vydaný v čase, keď boli rozhodnutia Súdného dvora Európskej únie, na ktoré odkazuje sťažovateľ vo svojom návrhu na obnovu konania, zverejnené v úradnom vestníku, ako aj v Zbierke súdnych rozhodnutí Súdného dvora (pričom tieto sú pre Slovenskú republiku právne záväzné už od 1. mája 2004, keď sa Slovenská republika stala členským štátom Európskej únie), mohol sťažovateľ objektívne túto

skutočnosť namietat' už v odpore, pretože o nich mohol objektívne vedieť nielen od preukázateľného dátumu zverejnenia rozhodnutí Súdneho dvora v úradnom vestníku, v ktorom je každé rozhodnutie publikované, príp. uplynutím dvadsiateho dňa od jeho zverejnenia, keď sa takéto rozhodnutie stáva záväzným pre každú fyzickú, ako aj právnickú osobu, ale najmä z dôvodu ich právnej záväznosti, pre Slovenskú republiku, ktorá už v tom čase bola členským štátom Európskej únie, a preto stanovil začiatok plynutia subjektívnej 3 - mesačnej lehoty na podanie takéhoto návrhu v sťažovateľovej veci odo dňa nadobudnutia právoplatnosti platobného rozkazu.

17. Záverom odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie chybné označil postavenie strán sporu zrejme z dôvodu, že návrh na obnovu konania podali žalovaní (odporcovia v pôvodnom konaní). Podľa názoru odvolacieho súdu žaloba na obnovu konania nemení procesné postavenie strán sporu a toto zostáva zachované tak, ako ho mali v pôvodnom právoplatne skončenom konaní (Zbierka súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu č. V/1968 str. 49.). Z uvedeného dôvodu mal súd prvej inštancie strany sporu označiť v ich procesnom postavení tak, ako boli označení v pôvodnom konaní. Z uvedeného dôvodu odvolací súd v tomto rozhodnutí označil procesné postavenie strán sporu tak, ako boli títo označení v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Levice sp. 6C/79/2014. Takéto chybné označenie strán sporu však nič nemení na inak správnych záveroch súdu prvej inštancie ohľadom oneskoreného podania žaloby na obnovu konania.

18. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 a § 255 ods. 1 CSP a žalobcov, ktorý bol v konaní z procesného hľadiska úspešný priznal voči žalovaným, ktorí v konaní úspech nemali nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).